

Тодор Върбанов - Миг като вечност

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Още преди да те срещна в живота си,
теб аз обичах.

В древни гравюри и улични фотоси,
звездна поличба.

В шумни площади и празни понятия
в цирков спектакъл.

По телевизия, по телепатия
теб, само теб чаках.

Колко години без шум са сближавали
двата маршрута.

Колко причини в света са създавали тази минута.

Нежния сблъсък на влюбени атоми
вик на вселени

още преди да започне съдбата ми
ти, ти си до мене.

Ти ме въздигаш по стръмните пътища
ти, ти ме възпираш.

Моите кошмари и приказни сънища
ти, ти режисираш.

Двама се лутаме в болка и истина
в гняв, гняв и сърдечност.

Тази любов е в безкрая единствена
миг, миг като вечност.